

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Team belastingrecht

zaaknummers: SGR 18/2948, SGR 18/2950, SGR 18/2951 en SGR 18/3232

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 2 november 2018 in de zaken tussen

....., wonende te ....., eiseres
(gemachtigde: P.O. Minczeles),

en

de inspecteur van de Belastingdienst, verweerder.

Procesverloop

Verweerder heeft aan eiseres navorderingsaanslagen inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (IB/PVV) over de jaren 2013 (H.37.01, H.37.02), 2014 (H.47.01 en H.47.02) en 2015 opgelegd. Voorts heeft verweerder navorderingsaanslagen inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet (Zvw) over de jaren 2013 tot en met 2015 opgelegd. Bij alle navorderingsaanslagen is belastingrente in rekening gebracht.

Verweerder heeft bij in één geschrift verenigde uitspraken op bezwaar van 15 maart 2018 de bezwaren tegen de navorderingsaanslagen IB/PVV over de jaren 2013, H.37.02, en 2014, H.47.02, gegrond verklaard en de overige bezwaren ongegrond verklaard. Voorts heeft verweerder, uitgaande van samenhangende zaken, één keer een kostenvergoeding voor de bezwaarfase toegekend van in totaal € 249 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, met een waarde per punt van € 249).

Eiseres heeft bij brief van 19 april 2018, ingekomen bij de rechtbank op 23 april 2018, beroep ingesteld tegen voormelde uitspraken op bezwaar, behoudens de uitspraken betreffende de navorderingsaanslagen IB/PVV over de jaren 2013, H.37.01, en 2014, H.47.01.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 juli 2018.

Namens eiseres is haar gemachtigde verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. M.J.B. Guiljam.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen de rechtbank van nadere informatie te voorzien. Vervolgens heeft tussen de rechtbank en partijen een briefwisseling plaatsgevonden, waarbij telkens afschriften van de ingezonden stukken aan de wederpartij zijn toegezonden.

Partijen zijn laatstelijk bij brief van 10 augustus 2018 in de gelegenheid gesteld om aan te geven of zij prijs stellen op een nadere mondeling behandeling ter zitting. De rechtbank

heeft een dergelijke reactie binnen de daarvoor aangegeven termijn niet ontvangen van partijen. De rechtbank heeft vervolgens het onderzoek gesloten.

Overwegingen

Feiten

1. Eiseres is in de onderhavige jaren samen met haar echtgenoot vennoot in de vennootschap onder firma E).
2. Aan eiseres zijn, conform haar aangiften, aanslagen IB/PVV opgelegd naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van respectievelijk € 15.467 (2013), € 14.203 (2014) en € 14.831 (2015) alsmede aanslagen Zvw naar een bijdrage-inkomen van respectievelijk € 17.528 (2013), € 17.110 (2014) en € 14.831 (2015). De aanslagen IB/PVV hebben geresulteerd in een te betalen bedrag van nihil (2013 en 2014) en in een teruggave van € 170 (2015). De aanslagen Zvw hebben geresulteerd in een te betalen bedrag van respectievelijk nihil (2013 en 2014) en € 407 (2015).
3. Naar aanleiding van een boekenonderzoek bij de vof heeft verweerder de winstverdeling van de vof aangepast, waarbij aan de echtgenoot een hoger winstaandeel en aan eiseres een lager winstaandeel is toegerekend. Verweerder heeft aan de echtgenoot van eiseres navorderingsaanslagen IB/PVV en Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 opgelegd en heeft daarbij belastingrente in rekening gebracht. Verweerder heeft vervolgens op 11 mei 2017 de aan eiseres opgelegde aanslagen IB/PVV over de jaren 2013 tot en met 2015 ambtshalve verminderd tot belastbare inkomens uit werk en woning en bijdrage inkomens van respectievelijk € 4.291 negatief (2013) en nihil (2014 en 2015). Verweerder heeft over het jaar 2013 het verlies uit onderneming vastgesteld op € 4.291. Een deel van dit verlies heeft verweerder in 2014 (€ 2.827) en 2015 (€ 663) verrekend. Verweerder heeft voorts op 11 mei 2017 de aan eiseres opgelegde aanslagen Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 verminderd tot bijdrage inkomens van respectievelijk nihil (2013), € 2.827 (2014) en € 663 (2015). De aanslagen IB/PVV zijn met een bedrag van respectievelijk € 40 (2013), € 41 (2014) en € 982 (2015) verminderd. De aanslagen Zvw zijn met een bedrag van respectievelijk € 990 (2013), € 771 (2014) en € 719 (2015) verminderd. Verweerder heeft daarbij geen belastingrente vergoed.
4. Verweerder heeft de bezwaren van de echtgenoot tegen de aan hem opgelegde navorderingsaanslagen gegrond verklaard en daarbij de aan hem in rekening gebrachte belastingrenten, in verband met bijzondere omstandigheden en onjuiste administratieve verwerkingen, naar nihil verminderd. Verweerder heeft vervolgens met dagtekening 30 september 2017 de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2015 opgelegd waarbij het belastbare inkomen uit werk en woning is vastgesteld op € 663. Met dagtekening 9 oktober 2017 heeft verweerder de heffingsgrondslag van de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2015 gewijzigd en het belastbare inkomen uit werk en woning op € 14.831 vastgesteld. Met dagtekening 7 oktober 2017 zijn de overige navorderingsaanslagen aan eiseres opgelegd. De belastbare inkomens uit werk en woning zijn daarbij op respectievelijk € 17.528 (2013: H.37.02) en € 17.110 (2014: H.47.02) vastgesteld. De bijdrage-inkomens zijn conform de bedragen van de definitieve aanslagen vastgesteld. Het bedrag van de navorderingen heeft verweerder als volgt vastgesteld:
- IB/PVV 2013 (H.37.02): € 835 (€ 737 bedrag van de aanslag + € 98 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2014 tot en met 7 november 2017);

- IB/PVV 2014 (H.47.02): € 408 (€ 373 bedrag van de aanslag + € 35 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2015 tot en met 7 november 2017);
- IB/PVV 2015: € 1.034 (€ 982 bedrag van de eerdere vermindering + € 52 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2016 tot en met 30 oktober 2017);
- Zvw 2013: € 1.122 (€ 990 bedrag van de aanslag + € 132 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2014 tot en met 7 november 2017);
- Zvw 2014: € 843 (€ 771 bedrag van de eerdere vermindering + € 72 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2015 tot en met 7 november 2017);
- Zvw 2015: € 757 (€ 719 bedrag van de aanslag + € 38 aan belastingrente, berekend over de periode 1 juli 2016 tot en met 7 november 2017).

5. Verweerder heeft bij uitspraken op bezwaar de bezwaren tegen de navorderingsaanslagen IB/PVV over het jaar 2013 (H.37.02) en 2014 (H.47.02) gegrond verklaard en deze navorderingsaanslagen herzien voor wat betreft de heffingskortingen. Vervolgens heeft verweerder met dagtekening 14 april 2018 de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2014 (H.47.02) verminderd naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 14.203. Deze navorderingsaanslag is met een bedrag van € 408, waarvan € 35 ziet op de eerder in rekening gebrachte belastingrente, verminderd.

6. Verweerder heeft met dagtekening 27 juni 2018 de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2013 (H.37.02) ambtshalve verminderd naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 15.467. Deze navorderingsaanslag is met een bedrag van € 835, waarvan € 98 ziet op de eerder in rekening gebrachte belastingrente, verminderd.

Geschil

7. Tussen partijen is in geschil of verweerder ter zake van de navorderingsaanslagen IB/PVV over het jaar 2015 en de navorderingsaanslagen Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 terecht belastingrente in rekening heeft gebracht en of eiseres voor een hogere kostenvergoeding voor de bezwaarfase in aanmerking komt. De hoogte van de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2013, H.37.02, is niet meer in geschil.

Beoordeling van het geschil

Navorderingsaanslag IB/PVV 2013

8. De rechtbank stelt vast dat verweerder, nadat het beroep is ingesteld tegen de uitspraak op bezwaar betreffende de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2013 (H.37.02), op 27 juni 2018 alsnog aan het bezwaar van eiseres tegemoet is gekomen, waarbij hij de navorderingsaanslag, overeenkomstig de aangifte heeft verminderd tot op een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 15.467 en het bedrag van € 98 aan belastingrente dat bij de navorderingsaanslag in rekening is gebracht aan eiseres heeft teruggegeven. Het beroep richt zich mede tegen de hoogte van de door verweerder vastgestelde kostenvergoeding voor de bezwaarfase. Eiseres heeft dan ook nog een procesbelang, zodat het beroep ontvankelijk is (vgl. Hoge Raad 11 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:878 en Hoge Raad 12 mei 2017, ECLI:NL:HR:2017:844). Nu in de beroepsfase zowel de navorderingsaanslag als de in rekening gebrachte belastingrente ambtshalve zijn verminderd, is het beroep in zoverre gegrond.

Navorderingsaanslag IB/PVV 2014

9. De rechtbank stelt vast dat verweerder, voordat het beroep is ingesteld tegen de uitspraak op bezwaar betreffende de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2014

(H.47.02), op 14 april 2018 alsnog aan het bezwaar van eiseres tegemoet is gekomen, waarbij hij de navorderingsaanslag, overeenkomstig de aangifte, heeft verminderd tot op een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 14.203 en het bedrag van € 35 aan belastingrente dat bij de navorderingsaanslag in rekening is gebracht aan eiseres heeft teruggegeven. Het beroep richt zich mede tegen de hoogte van de door verweerder vastgestelde kostenvergoeding voor de bezwaarfase. Eiseres heeft dan ook nog een procesbelang, zodat het beroep ontvankelijk is (vgl. Hoge Raad 11 april 2014, ECLI:NL:HR:2014:878 en Hoge Raad 12 mei 2017, ECLI:NL:HR:2017:844). Nu de navorderingsaanslag en de daarbij in rekening gebrachte belastingrente ambtshalve zijn verminderd voordat eiseres daartegen beroep had ingesteld, is het beroep in zoverre ongegrond.

Belastingrente overige navorderingsaanslagen

10. Op grond van artikel 30fc van de Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt met betrekking tot een navorderingsaanslag die zes maanden ná het einde van het tijdvak naar een te betalen bedrag wordt vastgesteld belastingrente in rekening gebracht. De onderhavige navorderingsaanslagen zijn na 1 juli van het jaar na afloop van de desbetreffende belastingjaren vastgesteld en betreffen allen te betalen bedragen, zodat op grond van voormeld artikel belastingrente in rekening mag worden gebracht. Onder bijzondere omstandigheden kunnen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur echter meebrengen dat geen belastingrente in rekening mag worden gebracht, dan wel dat de belastingrente dient te worden gematigd (vgl. Hoge Raad 15 december 2017, ECLI:NL:HR:2017:3126).

11. De rechtbank ziet in de omstandigheden van het onderhavige geval aanleiding om de in rekening gebrachte belastingrenten te matigen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat eiseres juiste aangiften over de onderhavige jaren heeft ingediend en dat de in rekening gebrachte belastingrenten volledig zijn te wijten aan de ten onrechte door verweerder verleende ambtshalve verminderingen. Nu eiseres pas vanaf 11 mei 2017 de beschikking heeft gehad over aan de fiscus toebehorende gelden, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel gehandeld door ook over de perioden vanaf respectievelijk 1 juli 2014, 1 juli 2015 en 1 juli 2016 tot 11 mei 2017 belastingrente te berekenen. De rechtbank ziet daarom aanleiding de belastingrentebeslikkingen te matigen, in die zin dat de in de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2015 en de navorderingsaanslagen Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 begrepen belastingrenten dienen te worden berekend vanaf 11 mei 2017 tot en met de in de respectievelijke navorderingsaanslagen toegepaste einddata. Voor een verdergaande matiging dan wel vernietiging van de belastingrentebeslikkingen ziet de rechtbank geen aanleiding.

Slotsom

12. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, is het beroep, voor zover gericht tegen de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2014 en de daarin begrepen belastingrentebeslikking, ongegrond. Voor het overige zijn de beroepen gegrond.

Proceskosten

13. Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat zij ook voor navorderingsaanslagen IB/PVV over het jaar 2013, H.37.01, en 2014, H.47.01, bezwaar heeft gemaakt, dat verweerder ten onrechte van samenhangende zaken is uitgegaan en dat hij ten onrechte één keer een kostenvergoeding voor de bezwaarfase heeft toegekend.

14. In artikel 3, eerste lid, van het Besluit proceskosten bestuursrecht (het Besluit) is bepaald dat samenhangende zaken voor de toepassing van artikel 2, eerste lid, aanhef en onder a, van het Besluit worden beschouwd als één zaak. Op grond van het tweede lid zijn samenhangende zaken door een of meer belanghebbenden gemaakte bezwaren of ingestelde beroepen, die door het bestuursorgaan of de bestuursrechter gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig zijn behandeld, waarin rechtsbijstand als bedoeld in artikel 1, onder a, is verleend door dezelfde persoon dan wel door een of meer personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband en van wie de werkzaamheden in elk van de zaken nagenoeg identiek konden zijn. Daarbij dient per fase van de procedure (bezwaar- dan wel beroepsfase) te worden beoordeeld of sprake is van samenhangende zaken.

15. De bezwaren van eiseres tegen de navorderingsaanslagen IB/PVV over de jaren 2013 tot en met 2015 en tegen de navorderingsaanslagen Zvw voor die jaren zijn gelijktijdig en met een gelijklopende motivering ingediend. De bezwaren zijn dan ook aan te merken als samenhangende zaken. Verweerder heeft uitsluitend de bezwaren betreffende de navorderingsaanslagen IB/PVV 2013, H.37.02, en 2014, H.47.02, gegrond verklaard en is dan ook op zichzelf terecht in de uitspraak op bezwaar van 15 maart 2018 uitgegaan van een kostenvergoeding voor de bezwaarfase van € 249. Uit onderhavige uitspraak volgt echter dat alle bezwaren gegrond verklaard hadden moeten worden zodat een wegingsfactor van 1,5 van toepassing is. Gelet hierop dient voor de bezwaarfase een aanvullende kostenvergoeding te worden voldaan van € 124,50. Dat de gemachtigde, naar eiseres heeft gesteld, veel tijd heeft besteed richting de ontvanger omtrent het niet verlenen van uitstel van betaling, maakt niet dat een hogere kostenvergoeding voor de bezwaarfase zou moeten worden toegekend. Het beroep, voor zover gericht tegen de beslissing betreffende de kostenvergoeding voor de bezwaarfase, is derhalve gegrond.

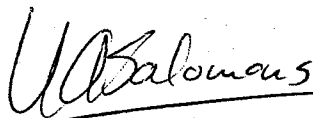
16. Nu de beroepen, zoals hiervoor onder 12 is overwogen, deels gegrond zijn, ziet de rechtbank aanleiding om verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs heeft moeten maken. De rechtbank merkt daarbij de onderhavige beroepszaken betreffende de navorderingsaanslagen IB/PVV over de jaren 2013 en 2015 en de navorderingsaanslagen Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 - SGR 18/2948, SGR 18/2950, SGR 18/2951 en SGR 18/3232 - aan als samenhangende zaken. Deze kosten zijn op de voet van het Besluit voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 1.503 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501, wegingsfactor 1 voor het gewicht van de zaken en factor 1,5 wegens samenhang).

Beslissing

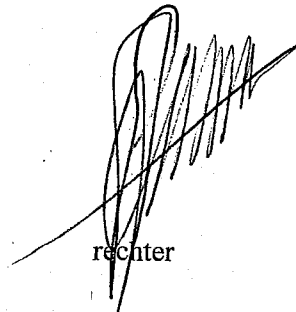
De rechtbank:

- verklaart het beroep, voor zover gericht tegen de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2014 en de daarin begrepen belastingrentebesikking, ongegrond;
- verklaart de beroepen voor het overige gegrond;
- vernietigt de uitspraken op bezwaar, behoudens voor zover deze betrekking hebben op de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2014 en de daarin begrepen belastingrentebesikking;
- handhaaft het bedrag van de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2013, zoals dat na de ambtshalve vermindering van 27 juni 2018 is vastgesteld;
- draagt verweerder op de belastingrentebesikkingen die zijn begrepen in de navorderingsaanslag IB/PVV over het jaar 2015 en de navorderingsaanslagen Zvw over de jaren 2013 tot en met 2015 te verminderen overeenkomstig hetgeen hiervoor onder 11 is bepaald;
- bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde uitspraken op bezwaar;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.627,50 (€ 1.503 + € 124,50);
- draagt verweerder op het in de zaken SGR 18/2948 en SGR 18/3232 betaalde griffierecht van in totaal € 92 aan eiseres te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.J. Ebbeling, rechter, in aanwezigheid van mr. U.A. Salomons, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 2 november 2018.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

06 NOV 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na verzending hoger beroep instellen bij het gerechtshof Den Haag (team belastingrecht), Postbus 20302, 2500 EH Den Haag.